Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Can Vilalba-Casal de Vilalba-Manso Vilalba

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Al quilòmetre 4,5 de la ctra. de la Roca del Vallès a Cardedeu BV-5105, 08430
Emplaçament	Barri de Bell-lloc
Alçada:	186 m

Coordenades:

Latitud:	41.63071
Longitud:	2.3495
UTM Est (X):	445817
UTM Nord (Y):	4608980

Classificació

Número de fitxa	08181-316
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Historicista Popular
Segle	XII-XV-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal i física
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Defensa
Observacions protecció:	BCIN R-I-51-5618 (Decret 22/04/1949, BOE 05/05/1949).
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Generalitat i altres inventaris	IPA 1550
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial

Titularitat Privada
Titular: 08180A03109000
Fitxes associades:
Can Vilalba
Can Vilalba - La Serreta
Can Vilalba-Les Passadores
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 21/03/2011 - 01:00

Descripció

Casal de grans dimensions i planta més o menys rectangular, format per diversos cossos adossats i envoltat de boscs, prats i jardins. El volum principal, situat al centre de la construcció, presenta la coberta de teula de quatre vessants i està distribuït en planta baixa i dos pisos. La façana principal presenta un portal d'accés d'arc rebaixat, emmarcat amb carreus de pedra escairats. La resta d'obertures són rectangulars i, en general, amb els emmarcaments arrebossats, algunes amb guardapols superior. Al pis tenen sortida a un gran balcó corregut amb barana de ferro treballada i llosana sostinguda per revoltons. Les obertures de la segona planta són d'arc rebaixat i de dimensions més petites que la resta. Davant la façana hi ha el pati d'honor, rectangular i delimitat per un mur format per una successió d'arcs de mig punt, amb el coronament emmerletat. Cal destacar, sobresortint de l'extrem nord-oest de la coberta, una torre rectangular amb coberta de teula d'un sol vessant, que conserva espitlleres integrades a l'interior de la construcció, així com la porta d'accés a l'antic recinte fortificat. El volum principal compta amb dos cossos rectangulars adossats a les façanes sud-oest i nord-oest, amb les cobertes de teula d'un sol vessant i distribuïts en planta baixa i pis. Aquests cossos presenten dues galeries porticades d'arcs de mig punt als pisos. La del nord-oest està orientada al pati dels cavallers, delimitat per un cos cobert per terrasses al pis, delimitades amb balustrades, i una galeria d'arcs de mig punt a la planta baixa. Hi ha un altre volum adossat a la façana nord-est de l'edifici principal, amb la coberta de teula de dos vessants i format per dues plantes, orientat al jardí. Pel que fa a la distribució interior de l'edifici principal, cal destacar que es conserva un espai amb lluerna zenital, distribuït en quatre pisos, cobert per una cúpula i amb arcs ogivals. A la planta baixa hi ha una zona de dependències auxiliars, la capella i la casa del masover. La capella és d'una sola nau, coberta amb volta de canó, amb dos arcs torals, absis carrat i altar de fusta policromada. A la planta pis hi ha la zona noble, amb salons i dormitoris decorats amb exuberància. A la segona planta hi ha també dormitoris. La construcció presenta els paraments exteriors arrebossats i pintats, exceptuant la torre que presenta l'aparell de pedra i morter vist.

Observacions:

No es va poder realitzar el treball de camp a l'interior de la finca, motiu pel qual les imatges foren extretes del Pla Especial de Patrimoni de la Roca del Vallès (2011).

Història

Segons la bibliografia, el mas Vilalba està construït damunt d'una vil·la romana. Tenim notícies que a l'interior de la casa hi ha un petit museu amb documents transcrits que fan referència a la construcció. La documentació més antiga data d'inicis del segle VIII, tot i que sabem que la construcció perdura com a casa forta i important fins a l'actualitat. Les restes de la torre amb espitll" queden actualment integrades a l'interior de la construcció. També es conserva l'antiga porta de ferro i fusta que donava accés a l'antic

edifici fortificat. La capella oratori està dedicada a Sant Vicenç. La zona de Vilalba apareix citada per primer cop l'any 932 quan Teodoric, bisbe de Barcelona, consagra i dota l'església de Sant Genís de l'Ametlla concedint també aquest bé. Del 996 data l'escriptura de Ramon Borrell, conservada a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. El mas fou propietat de la família Vilalba entre els anys 1195 i 1571, quan passa a ser propietat del Monestir de Montserrat. En la desamortització de 1836, la va adquirir per subhasta en Marià Borrell, que va fer reformes donant-hi l'aspecte actual. Fou escenari de les guerres napoleòniques, servint de quarter, i també de les carlines. L'any 1920 va ser adquirit per Antoni Rivière com a regal per la seva dona Antònia Manent. L'any 1951, el propietari hi efectuà reformes i va restaurar la façana principal. Segons explicacions de l'antic masover, en unes obres efectuades amb l'objectiu de construir una pista de tennis, van aparèixer restes d'una estructura que podia haver format part de l'ermita de la casa. A finals del segle XX han fet un golf en els terrenys adjacents.

Bibliografia

BARRAL I ALTET, X. [et al.] (2000): Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum 1: Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental. Ed. ECSA, Barcelona. CCAA. Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya, La Roca del Vallès, (n.d). COMAS I DURAN, P. (1982): Cases de pagès de Cardedeu. Cardedeu i Rodalia. "Casal de Cultura Dr. Daurella" de Cardedeu (Museu-Arxiu Tomàs Balvey), Barcelona. GAVÍN I BARCELÓ, J. M. (1990): Inventari d'Esglésies: Vallès Oriental. Editorial Pòrtic, Barcelona. IPA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, La Roca del Vallès, 1988. MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès.